

Hídvégi Híradó

2021. július

RÁBAHÍDVÉG KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATÁNAK LAPJA

XIX. ÉVFOLYAM 2. SZÁM

Fokozatosan újraindul a kulturális élet...

Csiribiri torna

Népzenei képzés a Boglya zenekarral

Beszélgetés a digitális gyermekvédelemről

Tele lett a teleház

Ringató foglalkozás

Újra próbál a gitárklub

Az önkormányzat hírei

2021. június 18. napján megkezdődött az **óvodában a konyha felújítása**, mely a VP-6-7.2.1-7.4.1.3-17 kódszámú "Közkonyha fejlesztése" című pályázat keretében kerül megvalósításra. A kivitelezés nyertes ajánlattevője a Kertvárosi Ép-Ker KFT. 16.907 e Ft összegű kivitelezési díjtétellel. A kivitelezés időtartama alatt az óvoda működtetésére az általános iskola egyik tantermében kerül sor. Remélhetőleg a szeptemberi tanévkezdésre a kivitelezés elkészül.

Az óvoda konyhája még munkaterület

Épül-szépül a ravatalozó

A képviselő-testület megtartotta első ülését és elfogadta a **polgármesteri beszámolót** a veszélyhelyzet időtartama alatt meghozott döntésekről.

Kissné Mátyás Éva
kirendeltségvezető

Örömhírek

Születések:

2021.04.20-án született Németh Laura, Németh István és Pardi Hanna gyermeke.
2021.06.08-án született Fekete Boldizsár, Horváth Beatrix és Fekete Balázs gyermeke.
2021.06.22-én született Tóth Natália, Tóth Gergő és Tóth Alexandra gyermeke.

Házasság:

2021.04.17-én, Rábahídvégen kötött házasságot Márkus Dániel és Somogyi Noémi.
2021.06.03-án, Rábahídvégen kötött házasságot Peischl Marietta és Solyomvári Attila.
2021.06.28-án, Vasváron kötött házasságot Baumgartner Zsuzsa és László Attila.
2021.07.10-én, Rábahídvégen kötött házasságot Budai Gábor és Ciff Ágnes.
2021.07.10-én, Rábahídvégen kötött házasságot Pintér Tibor és Saly Mónika.

Büszkeségeink:

Frank Szimonetta 2021. június 28-án a Soproni Egyetem Benedek Elek Pedagógiai Karán, óvodapedagógus alapképzési szakon tanulmányi kötelezettségeinek eleget téve KIVÁLÓ minősítésű oklevelet szerzett.

Mindannyiuknak szívből gratulálunk és jó egészséget, sok boldogságot kívánunk!

Művelődési ház hírei

Több, mint fél éves bezártságunk után végre azt írhatom: **Megnyitottunk!**

Május közepétől fokozatosan egyre szélesebbre tárhattuk a Bertha György Művelődési Ház kapuját. A kormányrendelet értelmében kezdetben csak azok jöhettek be, akik védettségi igazolvánnyal rendelkeztek, de július elejétől végre mindenki megkülönböztetés nélkül veheti igénybe szolgáltatásainkat.

Áprilisban a **Költészet Napját** egy **verspályázattal** köszöntöttük. A Rábáról készült fotó három versenyzőt ihletett meg. Közülük **Fehér Lászlótól** és **Skerlec Zsófiától** kaptunk engedélyt arra, hogy újságunkban is bemutathassuk a verseket. A zsűrizésnél Bognár Stefánia és Csider Sándor voltak a segítségünkre.

Adminisztrációs feladataink mellett **áprilisban** csoportjainkkal és a különböző szervezetekkel továbbra is **online** tartottuk a kapcsolatot. A közmunkások és a Bertha György ÁMK dolgozóinak **balesetvédelmi oktatása** is online térben valósult meg.

Bár még álmodni sem lehetett rendezvényekről, április utolsó napján **felállítottuk a falu májusfáját** és **Anyák Napja** alkalmából, a tojásfánkat újragondolva, az ovisok közreműködésével **szívecskékkel díszítettük a művelődési ház előtt álló fát**.

Májustól aztán apró lépésekkel kezdett megélni a ház. **Egyre többen jöttek személyesen** is könyvtárba, teleházba. **Csoportjaink** közül először a **zeneiskolások**, majd a **néptáncosok**, és a **kézimunka szakkörösök** tértek vissza. A május vége már egészen mozgalmasra sikeredett. A **Víziközmű Társulás** befejezte működését, ez alkalomból 25-én helyet adtunk utolsó **közgyűlésüknek**. A **Boglya Népzenei Együttes** egy nyolc alkalomból álló **vasi népzenei tanfolyamot** hirdetett, melynek helyszínéül minket választott. 29-én, szombaton volt az első foglalkozás. A megye több népzenei csoportja és dalosköre élt a lehetőséggel. Még Ausztriából is jöttek érdeklődők.

30-án a **Hősök Napja** alkalmából kisebb műsor keretében **emléktáblát avattunk** és koszorúztunk, 31-én pedig, mivel a csoportosulást és

gyülekezést május folyamán még nem engedélyezték, a **kis ovisokkal táncoltuk ki a májusfát**.

Júniusban újabb csoportokat fogadhattunk. Megkezdte működését a **Pilátész csoport**, a Csiribiri torna, és a **KABARÁT Gitárklub**. **Molnár Tibor** kollégám nagy fába vágta a fejszéjét. a karantén ideje alatt beásta magát a **digitális gyermekvédelem** témájába. Új ismereteit egy **előadás** keretében osztotta meg az érdeklődő szülőknek.

Az **alsósok** és **Gabi néni** segítségével **nyári virágdíszbe öltöztettük a szívecske fánkat**, az **elsősök Kriszta néni**vel **könyvtári órára** jöttek, **véradásnak**, és **vásárnak** adtunk helyet.

Júliusban az NMI szervezésében **Kápolnásnyékre utaztunk**. A művelődési ház csoportjaiból 11 fő vett részt a kiránduláson. Lapzártáig helyet adtunk még a Zwickler Optika **szűrővizsgálatának**, egy **esküvőnek** és a Könyvtári Szolgáltató Rendszer keretében **Zentai Szilviával Ringató** foglalkozásnak.

Sokan feltették a kérdést: lesz-e falunap. Hosszas tanakodás után úgy döntöttünk, hogy a **jelentlegi bizonytalan helyzetben nem vállaljuk be a falunap szervezését**. Nem lehet előre látni, hogyan alakul a vírushelyzet, milyen rendeletek lépnek életbe épp akkor, amikor a programot terveznénk. Az emberekben is nagy a bizonytalanság. Sokan félnek, nagyon megosztott az oltott-nem oltott lakosság.

Viszont **kisebb programokat tervezünk**, melyekre várjuk az érdeklődőket:

-Ringató Zentai Szilviával: július 20, augusztus 3, 10.

-A borászatról Vízvári Sándorral: 08. 04.

-Robotika Zsigri Máriával: augusztus 11.

-Karanténtörténetek Bognár Stefániával: augusztus 27.

-Szüreti felvonulás: október 9.

Bízom benne, hogy óvatos terveinket nem fújja el ismét a vírus szele.

Minden kedves olvasónak maszkmentes, szép nyarat kívánok!

Borsitsné Pásti Rita
közművelődés szervező

Költészet napja - verspályázat

Jó szívvel ajánljuk a költészet napi verspályázatunk két dobogós versét. Szerzőik 13 évesek, tehetségesek. Bízunk benne, hogy még sokszor örvendeztetik meg verseikkel a rábahídvégieket!

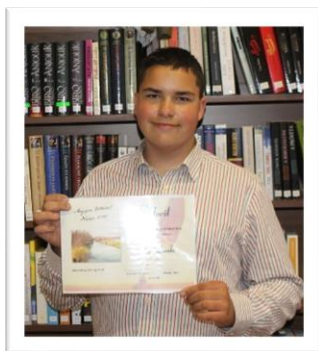
A győztes pályamunka:

Fehér László: A Rába vize

Rába partján fűzfa nyílik,
Ágai a vizet érik.
A vesszői rügyeznek már,
Mellette sok turista áll.

Rába vize csak úgy csobog,
A kis kacsra arra totyog,
Fejét dugja a víz alá,
A hínárt el is fogyasztná.

Rába vize tele hallal,
A horgász is arra nyaral.
Fog sok halat a botjával,
Azt ünnepli barátjával.

Rába vizén sok a kenus,
Evezővel hajtják maguk.
A kis vidra odapillant,
Nagyon gyorsan el is illan.

Rába fölött egy nagy híd van.
Sok autó arra suhan.
Motor is van, nem is kevés,
Csak úgy mennek ezer felé.

Rába mellett van egy csárda,
Ottan esznek egyfolytában.
Megállnak ott, megpihennek,
Esznek egy jót, aztán mennek.

Skerlec Zsófia: A Folyó

(Csipp-csepp csipp-csepp)
S az eső megered.
S őseimből egy út elindult
És egy új folyó megindult.

Ez lennék Én
Egy furcsa teremtmény
Se nem ember se nem állat
És ha beindul meg sem állhat!

Métereken cikázok
Sem mire sem vigyázok!
A hegyekben rombolok
A síkságban stoppolok.

Ha az eső beered
Összeteheted a kezedet
Mert a kicsi, békés patak
Lemossa szélét a partnak

Mert akkor megdagadok
S a helyemen nem maradok
Majd utána elmaradok
Végül elhallgatok.

De te nem tudod, hogy mit láttam?!
Hegyet, völgyet bejártam
S akkorára nőtem
Hogy folyóvá edződtem

Bár nem vagyok nagyobb, mint a Duna
Se nem kacskaringós, mint a Tisza
De mégis úgy emlegetnek
"Ott egy folyó ered"

Bár még nem jártam végig az utam
Mert ez egy hosszú futam
Míg egy tengerbe érek
S örök vizévé leszek!

Kirándultunk Kápolnásnyékre

Július 7-én, a Nemzeti Művelődési Intézet szervezésében, a Közösségépítő kultúránk rendezvénysorozat keretein belül egy kirándulásra mentünk Kápolnásnyékre.

Reggel fél 7-kor indultunk Szombathelyről. Az oda vezető út jó hangulatban telt, a vezetőnk elmondta a programokat és több látványosságról is mesélt. 9 óra után egy kisebb késéssel (melyet egy baleset okozott) megérkeztünk a helyszínre. Első programunk a **Csajághy Laura Szabadtéri Színpadnál** volt, büfé és mosdó is várta az ide érkezőket. Itt egy órás **műsort** tekinthettünk meg, amelyet Arany János balladáiból készítettettek. Retentő meleg volt, sokan kalappal, napernyővel és naptejjel védekeztek a hőség ellen. Az előadás után lehetőségünk nyílt megtekinteni a **Vörösmarty Emlékházat** és a **Liszt Művészházat**. Ezt követően ismét buszra szálltunk és rövid időn belül oda is értünk a

Kárpát-medencei Művészeti Népfőiskola Eseményközpontjához. Itt finom ebédet várták csoportunkat. Ezek után egy fiatal idegenvezető kísért minket körbe az Eseményközpontban, majd a közeli **Halász kastélyban**. Rengeteg festményt és műtárgyat

láthattunk, és érdekes információkat is hallhattunk. Sok helyen volt lehetőségünk

emléktárgyakat vásárolni, valamint számos büfé állt rendelkezésünkre, ahol hideg innivalót vásároltunk a nagy hőségre való tekintettel. Egy kisebb várakozás után továbbindultunk a **Nyéki Sörfőzdébe**. Itt nem járhattunk körbe a megfelelő higiéniai felszerelés hiányában, viszont megtudhattuk, hogy egy-egy berendezés mire szolgál, milyen sörök vannak kínálatban és mennyi időbe telik az elkészítésük. Ezek után megvásárolhattuk ezeket a különleges kézműves italokat, melyek több díjat is elnyertek már. Utolsó programunk után elindultunk haza. Mindenki nagyon elfáradt a kirándulás során. Hazafelé vezető úton egy megálló volt, a Dabrókai csárdánál, ahol sokan felfrissítették magukat. Nagyjából este 6 órakor értünk haza.

Reméljük, hogy mindenki jól érezte magát, hiszen nekünk csodásan telt a napunk a meleg ellenére. Bízunk benne, még sok ilyen kirándulásra lesz lehetőségünk eljutni, hiszen máskor is szívesen elmennénk.

**Tóth Noémi
Rigler Anna**

Óvodai események

Márciusban, amikor bejelentették a veszélyhelyzetet, még nem is gondoltunk bele, hogy az idén is mennyi minden másképp alakul, mint ahogy terveztük.

Az idei **Anyák Napja** merőben más volt, mint korábban szokott lenni. Az óvodások izgatottan készültek, hogy meglephessék édesanyjukat, és nagymamájukat.

Majd elérkezett a várva várt nap, és Molnár Tibi közreműködésével elkészültek a felvételek, amiket tovább küldtünk egy zárt szülői

facebook csoportba. A videók önmagukért beszéltek, a szülők pozitív visszajelzései igazolták, hogy a sok készülődés meghozta gyümölcsét.

A **gyermeknap** sem maradhatott el. Ezen a jeles napon is igyekeztünk a gyerekek kedvében járni. A kézműves foglalkozáson megcsillogtatták ügyességüket, ahol nagyon szép termékek készültek. Ezt követően a pályázaton nyert eszközöket is kipróbálhatták. Nem maradhatott el a mindennapos testmozgás sem. Kati és Marika néni jóvoltából finom palacsintából is lakmározhattak. A szülők pedig jégkrémrel örvendeztették meg a gyermekeket.

Óvodásainkat érte az a megtiszteltetés, hogy kitáncolhatták a **májusfát**. A csoport aprajánagyja és az óvoda dolgozói egy közös táncalatték emlékezetessé ezt a napot. Majd Borsits

Rita néni csokival és üdítővel lepette meg minket.

Mérföldkőhöz érkezett az óvodából elballagó 7 kisgyermek, hiszen szeptembertől már az **iskolapadot** koptatják. Nálunk ez az esemény egy igazán meghitt, bensőséges ünnep, amit komoly készülődés előz meg. Többször is fellevenítettük, hogyan

is kerültek az óvodába, s hogyan teltek el az ovis évek. **Ballagás** napján feldíszítettük udvarunkat lufikkal és színes pántlikákkal, hogy emlékezetesebbé tegyük ezt a napot. Az idei évben mesedramatizálással, népi játékfűzésekkel rukkoltak elő, majd befejezésül elszavalták búcsúzó verseiket.

Az óvodakonyha felújítása miatt július 12-től ideiglenesen az iskola épületében kaptunk helyet.

Minden kedves szülőnek, támogatónak köszönjük az együttműködést!

Benkő-Kovács Bernadett
óvodavezető

„Édesanyából csak egy van a világon, a világon...”

Az anyák napi köszöntők után óvodásaink még egy „kis csodával” kedveskedtek a jeles nap alkalmából.

Rita néni szerette volna, ha a húsvéti tojásfa díszei helyén is megjelenne a szeretet jelképe. Megtisztelve éreztük magunkat, hogy a mi ovisainkra gondolt és a szívecskék készítésére minket kért fel.

A kellékek megérkezésével, dekor- és filcanyaggal kezdtünk el dolgozni. Eldöntöttük, hogy a kiscsoportosok feladata a kicsi, a középsőcsoportosoké a nagyobb, míg a ballagó ovisainké a nagy szívecskék kivágása lesz, majd óvodai jeleikkel pecsételtük meg őket. Öröm volt látni, hogy a készülődés pillanatai milyen sok vidámságot, kíváncsiságot és izgalmat hoztak a gyerkőcöknek.

Április 30-án, egy szép, napsütéses délelőtti napon az elkészült szívecskékkel a kezünkben, sétáltunk a művelődési ház felé. Rita néni ezúttal is mosolyogva várt minket. Csapatmunkával, hipp-hopp felkerültek a szívet melengető, kedves alkotások, amiket később már a tavaszi lágy szellő ringatott az ágakon. Az anyák napi fát körbejártuk, közben lelkesen énekeltünk.

A szorgos, ügyes kezeccskéknek jutalom is járt. A gyerekek nagy örömeire, Rita néni kosarából cukorkák kerültek elő. Mosolyogva, integetve indultunk vissza az óvodába, remélve, hogy az anyák napi „kis csodánk” az anyukák, nagymamák szívét is ugyanúgy megdobogtatják, mint a miénket. Örömmel mondhatom, hogy még aznap több kedves látogatója volt az anyák napi fának.

Mindig jó érzés újat alkotni, főleg, ha sokak örömeire szolgál. Szeretettel gondolok minden napra, amit az óvodában eddig töltöttem. Tapasztalom, hogy egyes foglalkozások alkalmával erősödik bennünk az összetartás érzése. Számomra a legszebb, az az anyák napi köszöntő dal, amit bizonyára sok óvodás kisgyerek anyu-

kája, a könnyeivel küszködve hallgatott, ahogyan a csemetéik megilletődötten énekelték:

„Köszönöm, hogy megszülettem csillagom, virágom,

Anyák Napja alkalmából a legjobbat kívánom!”

Porpáczy Rita
pedagógiai asszisztens

Őszirózsa klub

Hosszú kihagyás után, ha kevesen is, de újra találkozhattunk egy **klubfoglalkozáson**, melyet a Gazdabolt teraszán, kellemes körülmények között tartottunk. Témánk a szeptember 25-i **kirándulás** volt, melynek úticélja Etyek, Felcsút és környéke lesz. A kirándulásra még 1-2 hely kiadó.

Tájékoztatom Kedves Klubtársaimat, hogy a következő klubdelutánt augusztus 10-én tartjuk, melyre meghívót küldünk. Ugyanekkor kapjátok meg a választási lehetőséget az estebéd menüjéről is, melyet augusztus 10-én, a klubgyűlésen sze-

dünk össze. Kérek mindenkit, hogy hozza magával a kirándulás részvételi díját, a 10 ezer forintot! Ugyanakkor szeretném, ha a tagdíjat is rendeznék.

Májusban beültettük a **virággruppot**. Itt szeretném megköszönni Márkus Lászlónak és a közmunkásoknak, hogy szorgalmasan öntözik a virágokat ebben a nagy hőségben.

Vigyázzatok magatokra! Kellemes, vírusmentes nyarat kívánok!

Korándi Károlyné
klub elnök

Iskola hírei

Szerencsére a járványügyi helyzet alakulása lehetővé tette, hogy előbb az alsó tagozatos tanulók, majd májustól a felsősök is visszatérhettek az iskola falai közé. Azt gondoltuk, hogy több gyermekünk szeretné kijavítani az elmúlt időszak trehányóságát, ám ez hiú ábrándnak tűnt. **Az év végi statisztikai mutatók nem olyan rosszak**; magatartás 4,35; szorgalom 4,03; viszont a tanulmányi átlag ilyen rossz még sosem volt az iskola életében: 3,95. Több tanulóknak évfolyamot kell ismételnie, míg másoknak megadatik, hogy javítóvizsgát tehetnek.

Az a lehetőség, hogy visszatérhettünk az iskola falai közé, nemcsak a tanulmányi munka kereteiben jelentett változást, hanem az iskolai sza-

badidős tevékenységben is. Igaz, nem minden tervezett programunkat sikerült megvalósítani. **Június 4. A Nemzeti Összetartozás Napja.** Ezen a napon a 7 – 8. osztályos tanulókkal a trianoni békeszerződés aláírásának évfordulójára emlékeztünk.

Az elmúlt évekhez hasonlóan az idei évben is részt vettünk két csapattal a „**Vasi Vizeken Ál-**

talános Iskolai Vetélkedő” programon, ahol a csapattagok előbb elméletben, majd gyakorlatban is számot adhattak a horgászati tudományukból. „Harcias Harcsáink” csapata a megyei 8. helyezést érte el, míg a „Pontyvadászaink” a 14. helyen végeztek.

A tanév végét „lazára” vettük. Minden olyan rendezvényünket, amit a tanév utolsó napjaira terveztünk, sikerült megvalósítani. Így a **gyermeknapot**, ami mindkét intézményünkben nagyon jól sikerült. Csatlakoztunk a „Jerusaleme” tánckihíváshoz. Jó volt nézni, ahogy a gyerekek zöme átélte a mozgás örömet. Szeretném megköszönni Molnár Tibornak, a Bertha György Művelődési Ház alkalmazottjának a munkáját, aki a számtalan sok részletből összeállította azt a videómontázst, ami az iskolánk facebook oldalán megtekinthető. Gyermekink pedig nagyon örülnek, hogy egyre többen nézik meg a felvételt és gratulálnak a teljesítményükhöz.

Ezt a tanévet szerencsére a szokásoknak megfelelően sikerült lezárni.

Elköszöntünk a 14 végzős nyolcadikos tanulóktól, akik bementek minden osztályterembe, és közben végiggondolhatták, melyik tárgyhoz milyen emlék fűződik, mire emlékeznek majd vissza. Minden végzős diákunknak sok sikert kívánok tantestületünk nevében!

A ballagás után került sor a **tanévzáró ünnepélyre**. Különös élmény ezt a nem mindennapi

tanévet lezárni, az éves munkáról tényszerű adatokat adni. Néhány sorral előbb már utaltam a nehézségekre. Most azokat a tanulókat szeretném felsorolni, akik a tanév folyamán szorgalmukkal, magatartásukkal illetve közösségi munkájukkal kiemelkedő eredményt értek el. **Ők könyvjutalomban részesültek:**

Anton Jácint János; Horváth Barnabás; Lovonyák Adorján; Lukácsi Petra 1.osztályos - Budai Lola Viktória; Kovács Lia Jázmin; Pók Odett; Pöstényi Natália; Babos Zalán; Domján Martin 2. osztályos – Milfai Dóra; Kovács Noel; Varga Hanna 3. osztályos – Boda Lilla; Tóth Annabella; Farkas Léna 4. osztályos – Babos Gréta; Benkő Lara; Milfai Bianka; Pungor Leila Flóra 5. osztályos – Babos Luca; Skerlec Zsófia; Gombkötő Hanna; Varga Jázmin 6. osztályos – Kapornoki Réka; Tóth

Réka; Rába Hanna; Kovács Míra Anna 7. osztályos tanulók.

Nyolc év alatt végzett kiemelkedő tanulmányi munkájáért szintén jutalomban részesült Pásti Iván 8. osztályos tanuló.

Köszönetemet fejezem ki a szülőknek, a települések önkormányzatának és a fenntartónknak is a sok segítségért, amely nélkül nem tudtuk volna elvégezni munkánkat.

A nyár folyamán **három táborban** vehetnek részt tanulóink. Két napközis és egy zánkai, ottalvós tábor. Az első napközis tábor már sikeresen lezajlott, a gyerekek minden nap élményekkel telve mehettek haza.

A nyár hátralevő részére mindenkinek kívánok élményekben gazdag napokat, kellemes kikapcsolódást!

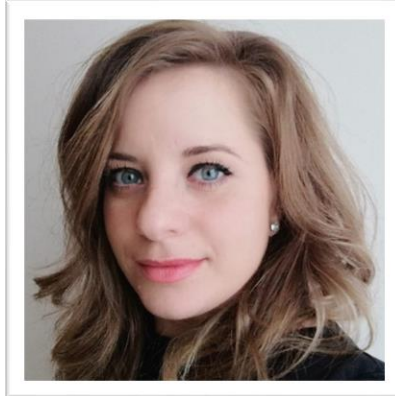
Smolczer Tibor
igazgató

Új arcok az iskolánkban

Bodai Krisztina, Kriszta néni vagyok, ahogy az iskolában a gyerekek hívnak. A Nyugat-magyarországi Egyetem tanító szakán végeztem; idegen nyelv (német) és magyar nyelv és irodalom műveltségterülettel tanárságomban, így nemcsak alsó tagozaton, hanem felsőben is van lehetőségem tanítani irodalmat, nyelvtant és németet is. A pályámat a Dési Huber Általános Iskolában kezdtem meg. Ezt követően visszahúzott szívem szeretett iskolámba a Gothard Jenő Általános Iskolába, ahol már nem, mint kisdíák, hanem mint tanító néni sétálhattam az iskola falai között. Időközben családot alapítottunk férjemmel és Rábahídvégen élünk immáron 3 éve. Kisfiam, Barnabás ovis nagyfiú lett, s nekem fel kellett fedezni a környéket. Volt szerencsém kipróbálni a városi életet, iskolát, de a sors másfelé irányított. Úgy érzem, nem véletlenül. Egyre inkább gondolom, hogy ez nem hiába történt így, egy kisebb közösség része szeretnék lenni, és tenni a gyerekek jövőjéért. Lehetőséget kaptam a helyi iskolában. A jövő tanévben egy új és szép feladat vár rám, a tudás kapuját kitárni a gyerekek előtt. Igazi kihívás, reményt keltő feladat, hogy elsős tanító néni lehetek.

Céljaim, feladataim, terveim

Szeretném az első osztályba lépő gyerekek számára megkönnyíteni az óvodából az iskolába való átmenetet. Mindent megteszek azért, hogy átvezessem őket az óvoda játékközpontú tevékenységéből az iskolai tanulás tevékenységébe, a játékosságot megőrizve, de a kreativitást belecsempészve. Minden területen sok-sok játékkal, mesével, zenével és persze rengeteg türelemmel és szeretettel. Szeretnék bizalmas, biztonságot nyújtó környezetet teremteni, bízva abban, hogy az osztályba lépve jól érezzék magukat, és az egyéni képességeiknek megfelelően megtalálják saját helyüket, érdeklődő, kiegyensúlyozott gyermekké válnak. Hiszem és hinni kell, hogy mindenki jó valamiben! Tapasztaljuk, hogy a világ folyamatosan változik. Úgy gondolom, hogy a gyerekeknek nem a „világot” kell megtanítani, hanem

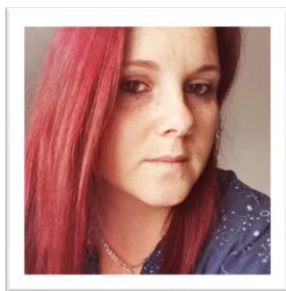
azt, hogy a „világ” hogyan működik. A holisztikus szemléletmódot követem. Ez a mód a nevelés teljességére hívja fel a figyelmet.

Nagyon szeretek rajzolni, kézműveskedni, bütykölni gyerekkorom óta. A művészeti nevelést az érzelmi intelligencia fejlesztésének legmegfelelőbb eszközének tartom. A célom nem az, hogy mindenkiből művész legyen, de a vizuális művészeti nevelés segítheti a gyermekeket abban, hogy önálló, saját életét alakítani képes emberré váljanak. A kreativitás fejlesztésére azonban óriási lehetőség nyílik tantárgyak keretein belül is. Szeretném, hogy az itt megszerzett ismeretek és képességek az élet minél több területén hasznosíthatók legyenek. Úgy gondolom

ebben a felgyorsult, információkkal teli világban a gyermekek érzelmi intelligenciáját is fejleszteni kell, hogy fel tudják dolgozni mindazt, ami történik velük, mind a művészeti nevelés, mind a más tantárgyak adta lehetőségek által. Szükségesnek tartom a szülőkkel való jó együttműködést, ami megalapozza a kiegyensúlyozott, harmonikus iskolai éveket is. A lehetőségekhez képest lassan, de biztosan kérem az Igazgató úr engedélyét, támogatását terveimhez, programjaimhoz. Szeretném az *óvodaiskola kapcsolatának elmélyítését*. Iskola nyitogató foglalkozást tartani a leendő elsősöknek és szüleiknek. Nyílt napra meghívni az óvó néniket. Folyamatosan konzultálni velük, hisz egymást támogatva tudjuk biztosítani a gyermekek fejlődését. *...Év közben lévő programok, kirándulások alakítása* - Boldog Iskola cím elnyerése, múzeum pedagógiai foglalkozás, a környék feltérképezése, megismerése, Mesebolt Bábszínház előadásai, Sulizsák program, ismerkedés gyerekekkel szülőkkel- csapatépítő délután, Márton napi liba futás, Karácsonyi bütykölő, Osztálykönyvtár, Farsang a cirkususz jegyében, Tematikus hetek, Magyar nap, Gyermeknap forgatag...

Egy idézettel zárnam bemutatkozásom:

„Nem a tudásban van a boldogság, hanem a tudás megszerzésében.” – Edgar Allan Poe

Horváth Alexandra

1991. december 1-jén születtem Szombathelyen. Két testvérem van. 1998-ban költöztünk Rábahídvégre. Itt kezdtem meg az általános iskolai tanulmányaimat. 2006-ban elballagtam. Az érettségi bizonyítványt a Béri Balogh Ádám Posta- és Bankforgalmi Szakközépiskolában szereztem meg. Ekkor ismertem meg a páromat, aki

rábahídvégi születésű. Majd elkezdtem dolgozni egy cégnél. Ezután 2015-ben megszületett kislányom, Lia. 2018-ban Püspökmolnáriban helyettesítettem az iskolatitkárt, majd egy másik cégnél helyezkedtem el. 2020. december 14-től kaptam álláslehetőséget, mint iskolatitkár a Prinz Gyula Általános Iskolában, Rábahídvégen. Gondolkodás nélkül elfogadtam. Nagyon szeretem a munkám. A kollégák nagyon rendesek, segítőkészek voltak. Külön szeretném megköszönni Danka Ferencné Editnek, hogy betanított erre a feladatra.

Először egy cipőgyárban, később a csirke teszttelepen, majd 11 éven át a szombathelyi Markusovszky Kórház Krónikus Belgyógyászati Osztályán dolgoztam. Nagyon megörültem, amikor lehetőséget kaptam, hogy hivatalsegédként ismét helyben, abban az iskolában tudtam elhelyezkedni, ahol évekkorábban gyermekeim tanultak.

Horváth Gyuláné

Olaszfáról származom. 1986-ban kerültem Rábahídvégre, amikor férjhez mentem és családot alapítottam. Három gyermek édesanyja és öt unoka nagymamája vagyok.

A Szülői Közösséggel közösen szerveztük meg idén a Gyermeknapit forgatagunkat az alsóban. Több helyszínen, különböző programokkal készültünk diákjainknak. A *patacsatán* a lovaglást minden kisgyermek izgatottan várta. *Ugribugrin* közkedvelt volt az ugrálóvár és az akadálypálya is. A *Csinikén* szépülhetek lányok, fiúk egyaránt, csillámtettkóval és hajfestéssel. A *tűzoltókocsinál*, szinte mindig kígyózó sor állt. Ezen helyszínen a bátorságpróba volt, hisz egy fáról ereszkedhettek le egy kötél segítségével. A gasztronómia sem maradt távol. Finom *palacsinta* illata töltötte be kisiskolánk épületét, melyből a nap

Gyermeknapit forgatag a Prinzben, 2021

folyamán falatozhattak a jelenlévők. A kellemes hangulatot jobbnál jobb dalok egészítették ki. A napot egy közös *tánccal* és ajándékozással zártuk. Köszönet a Szülői Közösségnek, a segítő szülőknek, Rábahídvég Község Önkormányzatának, Vasvár Város Önkéntes Tűzoltó Egyesületének, a Vén Gesztenye csárdának és nem utolsósorban a *kisiskola dolgozóinak* a segítségért, felajánlásokért, programokért; amivel szebbé tették napunkat. Reméljük mindenki jól érezte magát!

**Bodai Krisztina
tanítónő**

Három nyugdíjba vonulót köszöntünk

A Prinz Gyula Általános Iskola a 2020-21-es tanév folyamán három nyugdíjba vonuló dolgozótól búcsúzott.

Danka Ferencné 2020. december 15-én köszönt el az iskolától. A diákok Edit nénije 35 éven át iskolatitkárként segítette a mindenkori igazgatókat, pedagógusokat, diákokat és szülőket.

Sándor Endréné 2021. február 17-én intett búcsút az iskolának, ahol 12 éven át hivatalsegédként dolgozott. A kötelező feladatai mellett neki köszönhattük az iskolafolyosón az aktuális évszak hangulatához igazodó dekorációt.

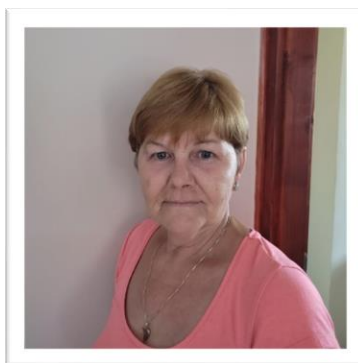
Nagy Éva tanító néni 2007. szeptemberében került rábahídvégre és a 2020-21-es tanév lezárásával fejezte be aktív éveit. Újszerű ötleteivel, módszereivel sok kisdíákkal szeretett meg az iskolát és a tanulást.

Mindhárman tudásuk legjavát adva, lelkiismeretesen, nagy türelemmel és kedvességgel szolgálták iskolánkat. Köszönjük áldozatos munkájukat!

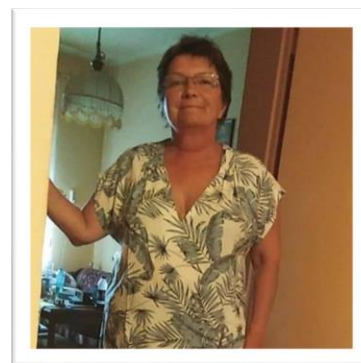
Rábahídvég lakossága nevében kívánjuk, hogy nyugdíjas éveik jó egészségben, boldogságban, nyugalomban teljenek!

Danka Ferencné

Sándor Endréné

Nagy Éva

Emlékezzünk együtt

Kedves Olvasó! Ne hagyjuk, hogy feledésbe merüljön a **pedagógus ünnep**, ez a kedves nap! Egy imával emlékezzünk azokra a kedves pedagógusokra, akik már nem lehetnek velünk!

Egyik korábbi cikkemben néhány kedves nyugdíjas pedagógust kihagytam, de most annál nagyobb szeretettel emlékezem rájuk. Pelczman László, Koós Gézáne (Teca néni), Gazsi Lajosné (Etelka néni), Lajos Béláné (Kati néni). Már régen felnőttek azok a gyerekek, akiket a felsorolt pedagógusok tanítottak. Azok az egykori tanulók vitték valamire, ezért hála és elismerés jár egykori tanáraiknak, tanítóiknak!

A püspökmolnári óvodából nyugdíjba ment Kránitz Józsefnének (Bajzek Mária) és kollégáinak is hála és köszönet odaadó munkájukért.

A nyugdíjas kedves pedagógusoknak hosszantartó, boldog nyugdíjas éveket kívánunk!

Feltétlenül meg kell említeni Betti óvó nénit, aki hosszú évek óta ápolja, neveli a kis óvodásokat. Lelkiismeretes munkáját kísérfje Isten áldása! Köszönet a kollégáinak is, akik segítik Bernadett munkáját. Napról napra szépülő falunkban öröm látni, hogy a kis óvodások is jól érzik magukat.

Mindannyiuknak a nyári szünetben jó pihenést, jó nyaralást kívánok minden szülő nevében.

A falunk lakói nevében minden kedves pedagógusnak jó egészséget, jó pihenést kívánok!

Szeptemberben új erővel, egészséggel kezdődjék az óvodai nevelés és az iskolában a tanítás!

Megszépült falunk minden lakója nevében kívánom, hogy **Isten áldása kísérfje munkájukat!**

Nyári Jenő

Gyermekvédelem a digitális térben

Talán nem túlzás kijelenteni, hogy napjainkra **globális társadalmi problémává** nőtt a digitális világba születő, ott teljesen otthonosan mozgó **gyerekek** és az „offline” térből a digitálisba „belátogató” **szülők szemléletmódjában fennálló óriási különbség**, az ebből fakadó **kiszolgáltatottság** és **veszélyeztetettség**. Egyre több helyen bukkan fel a **digitális gyermekvédelem** kifejezés, ami sajnos **sokkal égetőbb** probléma, mint ahogy azt első pillanatban gondolnánk. Ez a fogalom egy nagyon terjedelmes témakört ölel fel, a következőkben ezt próbálom meg - amennyire lehet - összefoglalni, a teljesség igénye nélkül.

Mit értünk az alatt, hogy digitális gyermekvédelem?

Talán azt, hogy tanítsuk meg a gyerekeket mielőbb a digitális eszközök használatára? Távrolról sem ez a jó válasz. Az úgynevezett „Z” és „Alfa” generációs gyermekek (a 90-es és a 2000-es évek közepe után születettek) többé-kevésbé készség szinten elsajátítják ezt, sokkal gyorsabban és ügyesebben, mint ahogy azt az idősebb korosztályok megtaníthatnák nekik. Gyakori jelenség, hogy a kis lurkó még írni olvasni sem tud, de önállóan kezeli az okostelefon, hogy az őt érdeklő tartalmakat megtalálja az interneten. Vélhetően kevés olyan középkorú felnőtt lehet, aki jobban bánik egy okostelefon applikációival, mint egy mai, átlagos, 17 éves fiatal.

Ha ilyen ügyesek, akkor mi a baj? Mitől kéne megvédeni, mikor úgy varázsol az okoseszközön, hogy a szülő követni sem tudja, mit csinál?

Az a tény, hogy ügyesen kezelik az eszközt magát, nem jelent védeltséget az azon elérhető **tartalmakkal** szemben. **És itt van a lényeg!** Kap-e a gyermek az első okostelefonja mellé **erkölcsi útmutatást** arról, hogy milyen tartalmak lehetnek károsak, akár veszélyesek is számára? Mennyire tudja **megszűrni** a nap szinte 24 órájában felé áramló digitális áradatból azt, ami **hiteles** és **építő jellegű** számára abból a hatalmas információ folyamból, aminek a zöme jellemzően nem ilyen tartalmakból áll? Egyáltalán mikor, hány éves korban merészkedhet önállóan a digitális világba? Elég érett-e ahhoz, hogy meg tudja védeni magát a rá leselkedő veszélyforrásoktól? Hogy tud kezelni egy online pizskálódást, ami akár zaklatásig

is fajulhat? Felismeri-e egy ártalmatlannak tűnő ismerkedés során, hogy éppen lépre akarják csalni, személyes információkat, esetleg intim képeket próbálva szerezni, hogy aztán azzal zsarolhassák majd? **És vajon mer-e, tud-e segítségért fordulni a szülőhöz, ha mégis bajba kerül?**

A kérdések messze nem fedik le a veszélyforrások teljes felületét, csak néhányat emeltem ki a témák közül. És hogy ne hagyjam válasz nélkül a saját kérdéseimet: **felkészítés nélkül aligha.** Honét is tudhatná példának okáért egy 12 éves lány, hogy a vele chatelő, hízelgően kedves fiatal srác akár egy középkorú férfi is lehet, aki egészen más okból kedves, mint azt a kiszemelt áldozat gondolja. **A gyerekek felkészítése komoly felelősséget ró a szülőkre. Élettapasztalattal, erkölcsi mércével, példamutatással** és a lehetőségekhez mérten **célzottan a témával foglalkozó ismeretek megszerzésével**, illetve **átadásával** nagyon sok hasznos útravalót lehet adni a csemeték tarisznyájába, hogy mikorra a digitális világ lakói lesznek, legyen elegendő morális „elemózsia”, amiből táplálkozhatnak. **A segítség sosem késő**, ha már rég a kütyük vonzásában él is a gyermek, akkor is szükséges a megfelelő szülői támogatás.

A művelődési házban a közelmúltban zajlott **egy előadással egybekötött beszélgetés a Tudatos médiahasználat, digitális gyermekvédelem** címmel, melyen általánosságban jártuk körül ezt a problémakört a megjelentekkel. A későbbiekre nézve tervben van még néhány alkalom, ahol már célirányosabban veszünk elő egy-egy területet. Az előadás alkalmával létrejött egy hasonló nevű **Facebook csoport** is a témával kapcsolatban, melyben kiváló szakemberek előadásait, különböző tájékoztató anyagokat tekinthetnek meg a csoport tagjai. A tagság lehetősége természetesen továbbra is nyitott, aki érdeklődik (és eddig még nem kapott meghívást a csoportba), a művelődési házban, teleházban kaphat további tájékoztatást. Zárszóként, **a digitális világ veszélyei Rábahídvégen sem kisebbek, mint bárhol másutt.** Szerencsés, hogy a településen van lehetőség a témával kapcsolatban hasznos tudásra szert tenni, érdemes lenne élni vele!

Molnár Tibor
DJP mentor

Emléktábla avató a Hősök Napja alkalmából

Régi adósságunknak tettünk eleget, amikor elhatároztuk, hogy a templomkertben felállított Hősök Keresztjére elhelyezzük az 1848-49-es szabadságharc rábahídvégi származású honvédekének névsorát. Hosszú kutatás után négy nevet találtunk a levéltári anyagok között. Varga Imréét, aki a komáromi helyőrség vezérkari tisztje volt, továbbá Gaiger László, Balogh Mi-

hály és Porpáczy Károly önkénteseket. Rábahídvég Község Önkormányzata a Bertha György Közalapítvány anyagi támogatásával Balázs Béla alsóújlaki sírkövest bízta meg a

márványtábla elkészítésével. A tábla stílusában hasonlít a korábbi I. és II. világháborús hősök emléktábláihoz.

Az emléktáblát a Hősök Napján, 2021. május 30-án Madassery Sebastian verbita atya, a Pápai Missziós Művek magyarországi igazgatója áldotta meg a szentmise után. A maroknyi hívőknek (Hol van már az 1938-as Hősök Keresztje avató 2000 résztvevője?!) röviden összefoglaltam, miért tartottuk fontosnak az emléktábla kihelyezését. Ugyan keveset tudunk a táblán szereplő hősekről, de egy biztos: ők fontosnak tartották a magyar szabadságot! Ők is a Hazáért éltek és haltak. Ezért is választottuk a tábla mottójául az ismert Kossuth nóta néhány sorát: „Éljen a magyar szabadság, éljen a Haza!” Ünnepségünket koszorúzással folytattuk, majd Molnár Tibor előadásában meghallgattuk Radnóti Miklós Nem tudhatom című versét. Közben néhány, ünnephez kötődő egyházi népéneket énekeltünk.

Kis ünnepségünk hamar véget ért. Azzal a jóleső érzéssel mentünk haza, hogy végre sikerült méltó emléket állítani 1848 rábahídvégi hőseinek.

*Borsitsné Pásti Rita
A helyi értéktár bizottság vezetője*

Vasvári Ujság

(A cikkeket szó szerint, a korabeli helyesírással közöljük)

1938. február 20. XIII. évfolyam, 28.szám. 2. oldal

Rábahídvégi buzakalással diszítik az eucharisztikus kongresszus főoltárát.

Nagy kitüntetés érte Rábahídvég lakosságát az eucharisztikus kongresszus rendezőbizottsága részéről. A múlt évben, aratás után Szekér Antal pápai kamarás, Rábahídvég plébánosa szentmise keretében megáldotta a legszebb buzakalászokat. Mikor a kongresszus rendezői meghallották ezt, kérték a hidvégieket, hogy a

buzakalászokat adják oda a kongresszus főoltárának diszítéséhez. A község lakossága természetesen nagy örömmel hallotta a kitüntetésszámamenő kívánságot és örömmel ajánlotta fel a megszentelt buzakalászokat, hogy azok a kongresszus főoltárát diszítsék.

1938. június 12. XIII évfolyam 24. szám 1. oldal:**A rábahidvégi hősök keresztjének felavatása**

Maradandó hatású ünnepség keretében tartotta pünkösdhétfőn (1938.május 29.) Rábahidvég a hősök keresztjének a felavatását. Az ünnepségen megjelent a vegyesdandár parancsnokság részéről vitéz Szüle István alezredes és a honvédség egy százada. Jelen volt dr Tulok József főszolgabíró, a szombathelyi és vasvári frontarcosok egyenruhás küldöttsége, a vasvári leventezenekarral az élén a környék leventéinek hatalmas serege s végül a község egész népe. Mintegy kétezer ember helyezkedett el a templom nyugati oltalán felállított hatalmas Hősök Keresztje körül, amikor a hősi halottakért felajánlott litánia után megkezdődött az ünnepség.

A Himnusz után Székér Antal pébános, pápai kamarás megszentelte az emlékkeresztet, majd beszédében nemcsak a 600 ezer magyar katona s az ötvennyolc hidvégi hős hazaszeretét méltatta, de megadta a feleletet arra is,

hogy miért kereszteltek örökítették meg a hősi halottak emlékét.

-Azért – mondotta, - mert miképp mi is, ők is a keresztől tanultak példát, hősi erényt.

Mert keresztények, Krisztus követői voltak halálukkal is. Ilyen keresztet állítottunk és nem másfajta divatos keresztet, mert ez a kereszt látható Szent István koronáján, mert ez a kereszt tartotta fenn ezer éven át ezt a kardszerzte hazát. Ez a kereszt a hit, a munka, az áldozat, de egyuttal a diadalmas föltámadás jele is.

Tulok József dr. főszolgabíró mondta el azután nagyhatású ünnepi beszédét a hősök nagy áldozatáról s a hősök tiszteletének hazaszeretetet és nemzetet erősítő hatásáról.

A hősök keresztje - mondotta – azt tanítja, hogy az igazság győzni fog minden ármány, még a trianoni gázság felett is.

A frontharcos küldöttségek kitűnő szónokai is magukkal ragadó beszédekben méltatták a hősök áldozatát, de egyuttal a „Vér és kard jogán” követelték, hogy hajtsák már végre a hősök parancsszavát: „Szeressétek és törődjétek az özvegyeinkkel és árváinkkal!”

Majd Boldizsár Péter jegyző egyszerű, szívből jövő, meghatódott szavak kíséretében vette át az emlékművet a község nevében, hogy az mindig hirdesse az Isten dicsőségét, de egyuttal a hősök áldozatának,

példájának és dicsőségének örökkéélő emlékét is. A szónoklatok közötti zeneszámokat a vasvári leventezenekar, az énekszámokat Farkas István tanító vezényleésével a rábahidvégi agrárfjak énekkara szolgáltatta a hallgatóság nagy tetszésére. A leventék részéről Biró György, a honvédlegénység részéről Kósa örvezető szavalatukkal áldoztak a hősök emlékének.

Az ünnepség kiemelkedő pontja volt az emlékmű megkoszoruzása. A vidékről érkezett összes küldöttségek, s a község összes alakulatainak koszorui szinte elborították a hatalmas, hat méter magas keresztet, melynek két oldalán márványba vésve állnak a hősi halottak nevei.

Az emlékmű megkoszoruzása és a magyar Hísekegy után a frontharcosok, katonaság, tüzoltók és leventék diszmenete fejezte be ezt a község életében felejthetetlen emlékű szép napot.

Szent István király, a magyar államalapító, egy misszionárius szemével.

Augusztus 20. Magyarország nemzeti ünnepe. Ez egy fényes nap minden magyar ember számára. Külföldi szerzetesként és misszionáriusként a nyolcéves itt-tartózkodásom óta mindig elgondolkoztat ez az ünnep. Ezen a csodálatos ünnepen az egész magyar nép a nemzet álmódójára, a magyar állam alapítójára, Szent István királyra gondol.

Kicsoda számomra Szent István király? Az itt végzett tanulmányaim alapján tudomást szereztem arról, hogy István király szigorú, de bölcs és kegyes szívű vezető volt, akinek az életét mély vallásos meggyőződés irányította. Ezzel a keresztény tudattal koronát kért II. Szilveszter pápától. E kéréssel egyúttal az Egyház főpásztorának áldását is kérte.

Szent Istvánt úgy ismerjük különböző iratokból, mint a magyar egyház szervezője. Kezdetől fogva misszionáriusokkal és szerzetesekkel közreműködve (Domonkos térítő püspök, Szent Adalbert prágai püspök és paptársai, Sebestyén és Asztrik, valamint Szent Brúnó és Szent Gellért) missziós területté tette az országát. Sok mindenben számított a lelkipásztorokra, bizott bennük, így tehát rájuk bízta gyermekének, szent Imrének a nevelését. Az egyházszerzésben Szent István püspökségeket hozott létre magánbirtokain, és ellátta azokat jelentős földterülettel és szolgáló néppel.

Az augusztusi ünnep nemcsak kulturális esemény, hanem vallási is egyben. Szent István nem akármilyen nemzetet hozott létre. Ő egy vallásos, keresztény nemzetet álmódott. És meg is valósult a szándéka. Hívó emberként mondhatom, hogy Szent István király a keresztény magyar nemzet formálója és alkotója.

Augusztusban, ahogyan közeledünk ehhez az ünnephez, érdemes azon gondolkodnunk, hogy **hogyan készülünk erre az ünnepre** egyénileg vagy közösségként. Milyen előkészületeket teszünk?

Rengeteg programunk mellett (pl. plébániai búcsúink és mások), az augusztus 20-ról semmiképp sem feledkezhetünk el. **Az eseményre**

lelkileg is készülnünk kell! A magyar egyház tiszteletben tartja ezt az ünnepet. Augusztusban Szent István király közbenjárását és segítségét kérjük, hogy nemzetünk újra meg újra becsülje meg a keresztény értékeket. Azt is kérjük, hogy azokat senki ne vegye el tőlünk. A keresztény identitásunk az, amire büszkének kell lennünk.

Misszionáriusként, az Isteni Ige Társaságának tagjaként csak boldog és büszke lehetek, hogy a magyar nép körében érezhetem az Isten szeretetét. Egy rendtestvérem által írt imádsággal fordulok Istenhez, és Magyarországért, Szent István király országáért fohászkodom:

„Mennyei Atyám! Itt vagyok a Te országodban, Magyarországon. Ide küldtél engem, és íme, itt vagyok a Te népeddel, a magyarokkal. Értük könyörgök, Atyám. Áldd meg ezt az országot, hogy a Te országod épüljön benne. Áldd meg ezt a nemzetet, hogy igazi nemzeted legyen itt, Európában. Áldd meg ezt a népet, mint saját, kiválasztott néped!

Mennyei Atyám! Hálát adok Neked, hogy ide rendeltél, ide küldtél. Hálát adok Neked, hogy megtapasztalhattam ennek az országnak szeretetét, és erejét. Hálát adok Neked, hogy itt élhetek, tanulhatok, és szolgálhatok. Hálát adok Neked, hogy megízlelhetem ennek az országnak természeti és kulturális szépségét. Hálát adok Neked, hogy megismerhettem ennek az országnak az őseit, vértanúit és szentjeit.

Mennyei Atyám! Növeld ebben az országban az igazi szeretetet, a hitet, és a reményt! Adj ennek a népnek erőt a munkához, bátorságot a küzdelemhez, hűséget a szeretethez, kitartást az életben!

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, jöjjön el a Te országod! Itt Magyarországon, ahol egyházad él. Itt az egyházban, ahol millió családod él. Itt a magyar családokban, ahol Fiad, Jézus Krisztus él. Most és mindörökkön örökké. Amen!”

Mawasala Mbela Fabien SVD
káplán

Hídvégi Híradó

A Rábahídvég Község Önkormányzatának lapja
Megjelenik: negyedévente 350 példányban
Felelős kiadó: Kissné Mátyás Éva kirendeltség vezető
Szerkesztő: Molnár Tibor